

Кочін Ігор Васильович

Завідувач кафедри цивільного захисту та медицини катастроф ДЗ «Запорізька медична академія післядипломної освіти МОЗ України». Академік Української міжнародної академії оригінальних ідей. Голова Науково-методичної ради з питань цивільного захисту та безпеки життєдіяльності населення Запорізької області. Заступник отамана Спілки громадських організацій «Запорозький козацький округ». Генерал-хорунжий Війська Запорозького Низового. Доктор медичних наук, доктор філософії, професор

108

ВИНАХІДНИКИ УКРАЇНИ

Народився 26 серпня 1945 р. у славетному козацькому м. Запоріжжі в родині інженера-економіста, ветерана Другої світової війни В. І. Кочіна та фельдшера В. А. Кочіної (Палієнко).

Упродовж 1952–1963 рр. навчався у Запорізькій загальноосвітній трудовій політехнічній школі № 65. Під час навчання І. В. Кочін активно займався спортом (спортивною гімнастикою, греко-римською боротьбою, самбо, плаванням, ігровими видами спорту, греблю на байдарках, бальними танцями) та посідав призові місця на змаганнях обласного рівня. Був відмінником із фізичної культури. Крім того, відвідував технічні гуртки (авіамоделний та радіотехнічний), де майстрував моделі літаків, брав участь у змаганнях, виготовляв радіоприймачі.

Юнак із власної допитливості вивчав питання права, державного устрою, опрацьовував матеріали бібліотечних фондів з цієї тематики. Особливо захоплювався працями видатних юристів А. Ф. Коні та Ф. Н. Плевако.

Проте Ігоря Кочіна найбільше вабила медицина з романтизованими у літературі та кінострічках постатями цивільних і військових лікарів, які перемагають будь-яку хворобу, навіть смерть. Визначальний вплив на його професійний вибір зробила матір, яка у 1934 р. закінчила Запорізький медичний технікум єдиного диспансеру та отримала кваліфікацію помічника лікаря.

У 1969 р. закінчив лікувальний факультет Запорізького медичного інституту. Працював асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я.

У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Социально-гигиенические аспекты состояния здоровья рабочих некоторых коксохимических предприятий Украины», а в 1996 р. — докторську на тему «Наукове обґрунтування соціально-гігієнічних аспектів системи збереження і відтворення стану здоров'я працівників промисловості (на прикладі коксової і хімічної промисловості)».

Наукова діяльність 1969–1998 рр. присвячена дослідженню стану здоров'я, способу життя та їх взаємозв'язків, організації медичної допомоги працівникам промисловості, яка віддзеркалена більше ніж у 200 наукових працях. Збагачення сучасної соціальної медицини працями першорядного наукового значення, створення нового наукового та практичного напрямку сучасної теорії соціально-гігієнічної сфери способу життя парадигмального рівня і запровадження її у практику стало ґрунтовною основою для обрання І. В. Кочіна 16 жовтня 1993 р. академіком Української міжнародної академії оригінальних ідей. У лютому 2006 р. йому присвоєно вчене звання професора.

З 12 березня 1998 р. Ігор Васильович очолює кафедру цивільного захисту та медицини катастроф ДЗ «Запорізька медична академія післядипломної освіти МОЗ України».

Науковим напрямом його роботи є розробка організаційних та управлінських засад, логістика планування, інформаційного та

матеріально-технічного забезпечення діяльності служби медицини катастроф України, організації надання екстреної медичної допомоги населенню, потерпілому від надзвичайних ситуацій та бойових дій.

Академік І. В. Кочін є ініціатором створення нової за змістом та з потенційно більшими інтелектуальними та науково-практично-навчальними можливостями творчо-самостійної організаційної структури — Науково-дослідного інституту медицини катастроф та екстреної медичної допомоги при надзвичайних ситуаціях (НДІ МК та ЕМД НС) у складі ДЗ «ЗМАПО МОЗ України». Системний аналіз та узагальнення результатів наукових досліджень провідних вчених і практиків, урахування стрімких змін соціально-економічного тла держави, загрозливої ситуації у країні та суспільстві у зв'язку зі збільшенням кількості надзвичайних ситуацій та медико-санітарних втрат спонукали його до висновку, що саме ці глобальні зміни є системоутворювальним фактором нових організаційних форм протидії. Тому, на переконання Ігоря Васильовича, мова йде не тільки про пристосування особливої аварійно-рятувальної служби — ДСМК України, до нових медико-тактичних характеристик НС, а й про свідоме об'єднання та використання потужних наукових інтелектуальних сил із достатнім кадровим та матеріально-технічним потенціалом ДСМК, запровадження в організаційно-діяльнісному циклі прогресивних теоретико-методологічних, науково-дослідних та прикладних можливостей логістики і комплексного залучення до ліквідації наслідків катастроф усіх аварійно-рятувальних служб цивільного захисту.

Ігор Васильович є автором понад 650 наукових праць, 39 підручників та навчальних посібників, які складають основу предметної енциклопедії з медицини катастроф. Він — людина з великим життєвим, науковим і педагогічним досвідом, продовжує плідно працювати на ниві дослідження актуальних проблем цивільного захисту та медицини катастроф, «сіє розумне, добре, вічне».

З 1999 р. є головою Науково-методичної ради з питань цивільного захисту та безпеки життєдіяльності населення Запорізької області, яка визнана МНС кращою в Україні, заступником отамана Спілки громадських організацій «Запорозький козацький округ».

Генерал-хорунжий Війська Запорозького Низового І. В. Кочін за проведення великої роботи з розбудови та відданість справі козацтва України нагороджений медаллю «Козацька звитяга», Почесним козацьким хрестом «За віру та волю» та Почесним козацьким хрестом «Степового орла Дикого Поля».

Ігоря Васильовича не зраджує творча наснага і працездатність. Він не перестає вчитися і навчати колег, передавати свій великий досвід іншим, постійно збагачувати свій духовний світ і зміцнювати гарт переконань громадянина України. Говорить, що людину пізнають за справами, і саме в продуктивній, корисній для українського суспільства праці полягає сенс його життя.

Одружений, має сина та двох онук.

Життєве кредо І. В. Кочіна: «Хай буде добре те, що робиш».